

Kontor under 1ste Departement. Det eneste, man opnaar herved, er at begrænse Bureauets *Ansvarlighed* og dermed overfor Offentligheden at skjule dets virkelige Magtstilling. Thi dennes Kilde ligger ikke i Ministeriet, men tværtimod *udenfor* dette i den almindelige Presses Magtstilling. Denne Magtstilling vil tilføre Pressebureauet desto større Kraft, jo mere dets Chef ved Valget af sine Medarbejdere lader det politiske Partihensyn træde tilbage og lader den personlige Sympati i Forbindelse med udviklet Klassefølelse og journalistiske Evner være afgørende, saaledes at han kommer til at staa som Chef for en ham personlig hængiven, klassebevidst Stab af journalistiske Dygtigheder, der selvsagt vil have hele den danske Presse og store Dele af den udenlandske i Ryggen. Udviklingen i vor Tid med dens fremtrædende Pressevælde paa den ene Side og dens Svaghed paa den anden vilde da gøre Udenrigsministeriet til et efterhaanden villieløst Redskab i Pressebureauets Haand, hvad der efter Mindretallets Opfattelse vilde være omtrent det stik modsatte af, hvad Lovforslaget kan antages at tilsigte.

Forslagets Hensigt maa nemlig tværtimod antages at gaa ud paa at tilføre Udenrigsministeriet et nyt *Værktøj* af en ejendommelig ubureaukratisk Natur, som Ministeriet selvfølgelig maa benytte i Overensstemmelse med denne og under Ministerens Ansvar *indadtil*, d. v. s. overfor Landet, medens Ministeren *udadtil*, d. v. s. overfor Udlandet, aldrig maa kunne kræves til Ansvar for Pressebureauets Gerninger. Udenrigsministeren er gennem sine Gesandter ansvarlig for, hvad *Presse-attachéerne* virker. Disse er de til Gesandtskaberne officielt knyttede Presseorganer, der kun kan handle i Forstaaelse med Gesandten. Men skal der ved Siden af disse Organer eksistere et Pressebureau, som skal formidle et Oplysningsarbejde mellem Ind- og Udland og paavirke Udlandets Presse til Fordel for os, maa et saadant Bureau have en ganske anden Frihed og kunne benytte ganske

andre Veje og Midler end de officielle Presseattachéer. Det maa under konkrete Forhold ogsaa kunne handle pr. Conduite, uden at et eventuelt Føjlgreb i nogen Maade skal behøve at berøre Udenrigsministeren. Medens Presseattachéerne kan nøjes med Kundskaber og Indsigt, maa Pressebureauets Mænd tillige have *Talent*. Netop heraf er Nyttens af deres Virksomhed betinget, hvad jo ogsaa Bureauets nuværende Chefs Virksomhed klart viser, men bl. a. denne for Bureauets ledende Kræfter uundværlige Egenskab gør, at deres Forhold til Ministeriet, navnlig ogsaa deres Lønningsvilkaar, maa ordnes paa en ganske anden Maade end Embedsmænds. Medens disses Kontraktforhold er *typiske*, maa Kontrakterne med Pressebureauets Mænd være *individuelle*, kun derved vil Bureauet blive sat i Stand til at knytte de virkelig fremragende Mænd til sig, det har Brug for i sine højere Stillinger.

Mindretallet bemærker udtrykkelig, at det foran fremførte ikke hindrer, at en Funktionær under Pressebureauet gaar over i Stillinger som f. Eks. Konsul eller Gesandt, dersom han under sin Virksomhed i Bureauet har vist Evner i Retning af disse eller andre Embedsstillinger under Udenrigsministeriet, men han er da selvfølgelig ikke længere ansat i Pressebureauet.

I Henhold til det foran anførte foreslaar Mindretallet nedenstaaende Affattelse af Lovforslagets § 1.

§§ 2 og 3 i den af Mindretallet foreslaaede Affattelse af Lovforslaget omhandler de i Anledning af Pressebureauets Oprettelse nødvendige Bevillinger og viser, at Mindretallet er villigt til at stille disse til Raadighed ogsaa i det Omfang, som den nødvendige Sikring af Pressebureauets Funktionærer udover Tjenestetiden kræver.